

Tisz col vagy nyóuc-tisz colra hatytuk egymásho a ripát. Mos centibe beszél, lehet mongyuk tisz centire, tizenötre, ity, ki hoty hatyta. Mer a takàrmánripát, asztat nem lehetett aszt az olajbogyóuripát, azokna naty terjedise vóut. Ugye, azok nagyobra nőüttek, a cúkorripa peniglen, ugye, az alacsony tèrmetű, az meg a főüdbe nőü — ugyi. Míg azok az olajbogyóuripák, azok szíp nagyok, ossz ojanok vóutak, hogy az ember alig bírta arrébb lökni. Asztat nem lehetett ojan sűrűre hagyni mint a cúkorripát.

[Mikor megnőtt a répa, mit csináltak vele?]

Mikòr a rípa — ugyina — megnőüt, kérem szípen, az egisz nyáron keresztül aszt mekhúztattuk mink, legalábbis kéccer vaty háromszor mekhúztattuk a réipát, hoty haty tuggyík fúvóudni a rípa. Minél töpször húztattuk, anná jobban fúvóudott a rípa, mi ity tanútuk abba az időübe, Akkò majd öüsszel — ugyina — felástuk. Felásás után — ugye — èvèrmèltük vagy lefőüdüdtük. Akkinek ripás verme vóut, lehòrta a verembe, akkinek pediglen nem vóut, hát am meg lehòrta kùbba, osztán hát, szálmát rá, összerakta szípen, oszt szálmávval beszàlmászta, osztán főüddèl lefőüdülte. Készen vóut télire.

[Elmondta: Török Sándor 61 éves földműves.]

Lejegyezte: JAKAB LÁSZLÓ

Hortobágy, Hajdú-Bihar megye. A felvételt Barna Gábor készítette 1973. január 31-én.

[Hogyan került a Hortobágyra?]

A Mèggyesnél¹ laktunk, aszt onnat kérütém é'n ki. Èlösször kondás vóutam, disztóuval. Aután, jóü is vólt. Dè èccèr má vóut nkem nyóudz darab disznóum. Osz mëgdöglött, kèttő maratt. Osztt akkor beleattam a kèttőt, oszt vèttem rajta két bornyút. Úty kérültém oszt, mán... A Hortobágyom vóutam kondás is.

[Kinél?]

Közös nyáj vóut akkor. Sípos Isváⁿ, a vóut akkor ott a kòndás, számadóü. Uty számojja² maga aszt a közös nyájat, hoty sok emberé vóut, tuggya... Vóut azon disztóü ezerhé¹tszáz, ècs csomóüba. Osz vóutunk vele nígyèn. Kòndások. Időüs embèrèk is, é'm vóutam a kòjök csak. Osztt az a Sípos Isván, af fizetèt mindènkít. A vóut a számadóü... .

Osztan apám ismèrte má rigèn. Mèr apám is virág³ ilètibe kondás vóut... .

¹ A tiszafüredi határban levő Meggyes csárdáról van szó. A mesélő ott is született. Később Debrecenbe költözött, ahol haláláig, 1973-ig élt. Pásztoremberként azonban gyerekkorától öregségéig a Hortobágyon töltötte élete jó részét.

² értse

³ Sic!

Nocsak, oszta, asz mongya apámnak az a... az öre^gk, hogy: N^em adod id^e eszt a fⁱjút, kondásbojtárⁿak? Hát, mint kö^jök... — Hát odadom é'n! No mⁱcc? — M^egy^ek. M^ent^em oszt az öregg^el. Adot hár^mincöt p^eng^oút, akk^or. M^eg oszta enⁿem adott. Oszta kondások v^oútunk. S^ok diszn^oú v^oút! Íty k^er^ul^tem Hortobágyra.

Aszt mint ^eggyik-másik kö^jök. V^oút ^ety H^ajas J^ozsi bácsi n^ev^u. Ha az ottan... vaty hát hijába... nem tuggya maga, h^on a Hár^mas. Ot v^oút csik^os. Oszta van ott ^ety kút, ha m^egvam még! Az ág^asa vaty tuggya... Ú^ty hiták V^er^es-kút. Mer oam v^er^es v^oúd b^enn^e a víz. Mikor m^ekhuzó^udott⁴. M^askip jó^u víz v^oút. Ott itattak. — Na, új csak erre a lúra rá! Rá^ult^em, tuggya mint kö^jök, hát... Hát oszt odaker^ultem oszt, d^e kondás v^oútam három évig, vaty tovább.

It van, ár^eb van, ú^ty hiják Tó^cósk^ert. Ott ^egy mⁱszáros, Naty Sándor n^ev^u, ab birt^o a... aszt^ot, a váro^séj v^oút. Oszta a várostu birta bé'll^edb^e. Mⁱszáros Naty Sándor. Oszta ot van ^ety kis ú^ccg, Szív ú^cának hiják. Ot v^oút a ház^o, köz^el, a szilⁱn a városnak... Most is ott... d^e m^am most f^el van az ott... N^em jártam arra ré^gen. Oszta v^oút ^er^u, van ott ^ety sz^eméd^edomb. Oda h^orták a sz^emet^et, D^ebr^ec^en^eg^t. Oszta ot v^oútunk mink hár^mgn. É'm v^oútam a kocá^vl, kinn, a sz^eméd^edomb^on. A sz^eméd^edombon dú^rkált, lehet abba... tuggya maga mij^en. Karaláb^el^ev^el, sárgar^epa, p^etr^e-... csin-csont... sz^emedbe, mind^g van. Asztán ot hasazs diszt^oú v^oút, mind. Oszta am^ejikre rá^gy^ott a fⁱjalás, ereszt^ett^em haza. Nem messzi v^oút a tanya, m^er mit mongyak, n^em sokkál v^oút messz^eb, mint ^ez a sár^okház. Osz két emb^er odab^e v^oút, Sípos Isvám bácsi m^eg ^egy G^ujas Mátyás n^ev^u, id^os emb^er. Oszta: Hát, Mátyás bácsi! — Hallom gy^er^ek^ek! — Hát el v^oú^tak a diszn^oú^k nevezve. — M^egy a Csák^oú, b^ef^el^eg fⁱjalni. — Hagy gy^ojj^on, öcs^gm, gy^er^ek^em! Akkor b^eereszt^ette az öreg^ur. Azok csak fⁱjasztattak. Jó^u hej^unk v^oút. Mind^en nap v^oút t^eh^en^hús. Ot, Naty Sándor-... Jó^u hej^unk v^oút.

M^ajd oszt, kⁱs^obb^et mán, mán ijenkor... mán cs^g dilre... ijenkor mán cs^g dilbe ereszt^ett^eg b^e az ösz^ezs diszn^oú^t, szoptatni. Akkor ki, m^ajd vacsora után egisz iccaka vele v^oút. Akkor ré^ggel kⁱereszt^ett^eük, m^egⁱt^ett^eük, oszt én h^ajtottam. Ára kⁱfele, ú^k m^ek k^ett^en odab^e marattak. Attak a malacnak ^enni. Mán akkor a malac nⁱgy m^eg öt hetes v^oút. Oszta akkor... d^e mindⁱk k^er^ult pájⁱnka! Akkor, ugyi a kondások...

[A gazda is szokott hozni?]

Ú^gy is v^oút, hozod b^ort. B^ort hozott, m^ek pájⁱnkát is niha. Nagyon jó^u emb^er v^oút Mⁱszáros Naty Sándor. — Na, hogy vaty? — a gy^er^ek^eh^e. — M^eg^vagyok, ténsúr — mi uty hittuk. — Na, nyáld m^ek csak, aszongya. A zsebⁱb^ul kⁱvette. Jó^u emb^er v^oút...

⁴ Víz^et húztak bel^ole.

[Utána hova került?]

Aután oszt csikóus lëttém. Hãjas Jóuzsi bácsindl. Úty hitták. A Hãrmasnãl. — Na gyere, aszongya. Az örëk Hajas vët kíg gatyát mëk kík ingët.

[Elmondta: Gróf Czinege János 84 éves pásztor.]

Lejegyezte: HOFFMANN ISTVÁN

Hajdúnánás, Hajdú-Bihar megye. A felvételt Salamon Ágnes és Varga Pál készítette 1976. május 1-én.

Akkor még nem úgy ment mint a mostani háborúba! Mërt akkor sokad gyalogòltunk, most akárhova mentüñ kocsim vitteg bennünket. De akkòr Vittóriátú¹ gyalog mentüñ ki a Pijovájig². Mer mám mikor é'm frontra kerültem, a Pijovánál vóut, hun ërül, hun arül. Mer ojan girbe-görbe az is mint a Tiszánk³. Hát osztá⁴... kivittek így egy este oda a vonálba... vonál megéi, màj jöttek a vonálba a beosztottaktúl. Idë kell egy géppuskás, id^e egy aknavetõüs, ide ety fëgyveres. A jóu haverokat úty szíjiglosztották, hoty többë sose láttuk ëgy-mást. É'n lettem géppuskás, mer é'n géppuskás vótam a múldba, meg aknavetõüs.

Hát oszt nekem o'an jóu sikerült. Tíz óra vóut, mikor od^a a vonálba bevettetek⁵. Asz mongya — ety tizedes jött értem —, te, vigyázz, aszongya, mer itt ezenn a kis fojóunn egy nagy vastak fa van áttíve, azom megyünk⁶ át. De õüszijes idõü vóut, sáros vóut, csúszt. Lecsúsztam, mikor a közepire írtëm! Csak megölëltem a fát, oszt addig beszüttyentem a vízbe. Åszongya: hát nem bírtál vigyázni, montam! — Mám mektörtint! Kimentem oszt a vízbül, osz csicsogott a csízsmám.

Mentünk osztán a kavërna... kavërna⁷ elõütt, osztották a vacsorát, tíz óra vóut. Asz mongya ott a szòlgálatvezetõü: Na, ennek az ujjoncnak aggyatok mám, mer váltás lesz mingyáⁿ. Kíaggyák oszt a vacsorát, ap paszújleves vóut. Éjm megettem, szèrettem a paszujt. Na osztáⁿ aszongyák. Id^e akasszam be a bornyúmat, it lessz a pihenõüköröm: egy bunkèr vóut, jobban kavèrnának mongyuk akkori idõübe. Kivezttek oszt a géppuskáho. Vóut egy naty kèrt. Ijen szíles kűfál. Ezenn a sarkonn is vóut ety puska, emitt is, közéipen is. Éjngem

¹ Az olaszországi Piave folyó közelében fekvő Vittorio Veneto városról van szó.

² Az első három mondatban az utolsó előtti szótag (-rú-, -nün-, -vá-) erősen hangsúlyos.

³ A második szótag is hangsúlyos.

⁴ Az emelt kis *n* mindenütt a megelőző magánhangzó nasalizását jelöli — nyomdatechnikai okból így jelezve.

⁵ Az első és a harmadik szótag hangsúlyos.

⁶ A második szótag is hangsúlyos.

⁷ Az értelmezést lásd néhány mondattal alább.

ęhe a sarokho vitteg be, mint ujanc, nem puskakezelőjnek, hanem előretölt figyelőjnek. Ot hālgattam osztáⁿ a... hogy mi jöm majd. Hāt oszt asz mongya a sőtídbe az a fēlvezetőj: Ebb^e az irányba figyēj, figyēj! Ha valamit hāllasz, röktőⁿ jelencsed! A kezelőjnek, azog belől bemongyák. Hāt osz mint a vadász, ity foktam a puskámat, nem a vállamon. Be vout tőjtte. Ecce hāllom, hogy lūnek ārūl az olaszék. Imid^e-amod^a mindíg lūttek ety srāpnēlt. Na vout uty, hoty közēl eset le a hūvēj, de asz, ha az ott esik le! A lőj... a lőjanyag az előjre terūl.

Eccer ám nem is hāllom, hogy lūnek, csak látom, villámlott olaszéⁱkná, akkōra dūr ebbe a kūsarogba, valamijen nagyob gránát. Szíjvelákta a sarkot, leesett a puszka. Éⁿ kaptam a sisakomra egy ojan követ, hoty ha... lehet a sisak nincs, íppen ęlíg let vōyna. Emęk két kezelőj oszt ęlkezdēt jājgatni, as se láttam, hogy níztek ki, azelőjt se, azóuta se, mer hogy röktōn jōtt a fēlvezetőj a nagy lövísre, ugyi. Jōttek a szanitíszek, ęlvittík, hosztak másikat hējettek. Azokat ęlvittík. Jāj bizon, hosszú vout osz kéjt őura! Mer niha mindíg lūttek. Ity tőj-tőttem osztán kéjt hetēt ott. Íjjel-nappali figyel... .

Majd aután osztáⁿ lementünk pihenőjre. A vout, hoty kéjt hétik pihenőjre megyünk le, hátrābb. Le is váltottak, ment a másik csapad be.

De mikor osztán a nagy mozdulat lett, ki kellett menni egy dilután a vonālba. Mán esteledett, mire a Pijovahidakon átmentünk, mer má akkōr csak ojan hídak voutak, öt szāl drótkötelem vout⁸. Ērūl is a hetyhe kikōtve, amārūl is, fákkā keresztűrakva. De ott aszt úgy mentünk, nem lípíst tártva, csak cifrán, mert akkor... Na oszt áttírünk a Pijován, fel az elsőj hegyre. Eccer csak kis tisztára írünk, aszt mongya a parancsnok, egy zászlós. — Na emberek, sorakozój itt ezenn a kis tisztáⁿ. Tölteni tölcs! Szuronyt föl! — aszongya. És oszój, jobra és bāra. Kéccer, így, ahogy összeír a kezetek. Így asz fēlfejlőjtünk. Akkorra be-esteledett⁹. Kilenc őⁿra tájba elindúltunk, asztám majd mekkezdőjűdött, itt is ety kis lövís, amārēⁱbb is a vonaloⁿ. Sőtídbe láccot, hoty hunneⁿ lūnek. Eccer ęlkezdi a mijénk is, mindegyik mindíg jobbaⁿ-jobban. Utójjára tán a levegőjbe is tanálkozott a rengeteg gojój. Lőjttek, lőjttek, de osztán esz tártott... Mán aszt mongya eccer a zászlós: Mán három őura, fījűk. Itt is jājgatnak, ott is jājgatnak. De ű is onnem¹⁰ beszílt, egy naty kű megőj. Eccer osztáⁿ nígy őura-kōr, níma csend lett. Ąsz mōngya ott ety tisztihējtes, hoty sorakozój itt enníl a kűfálná. Ezērkétszázam mentünk fēl ijem fijatāl fattyúk, csak a parancsnokok voutak időjsebbek. Nyóucvannígyem marattung belőjűlök. De ot nem fogōj lett, ott alusznak szegínyek ma is... Ējn se marattam vōum mek, ha egy bōrzalmas kű megē nem húzōdok. Lehúzōuttam, betőjűtőttem, lūttem. Aszt āra ment, nem ęre.

Na osztáⁿ hocs csōnd lett, na, mos mán mics csinājjunk. Aszongya osztán

⁸ Értsd: drótkötélen volt.

⁹ Minden szótag hangsúlyos.

¹⁰ Értsd: onnan.

— nem marat tiszt úr se, csak az a tisztèjettes — : Na, mennyünk lefele a hegy-rű, fijuk. Megyünk osztán, de addik csavàrgunk, hogy eccer az erdűbe tanálunk egy ijemfõrma nagy ípületet, mint ez a ház végig, közepinn egy ajtóu vóut, raktár vóut. Èrűl teli vóut káivàl, èrűl dohànnýàl. No oszt. . . èhesek vóutunk, ettük aszt a finom kòszerfkávét. Zsebünket megraktug bagóyùvàl, cigivèl, kávévàl. Mèntünk, mèntünk. Eccer, mán dilutám vóut, de ihatnánk! Vízre nem akatunk. Av vóut oszt megínt. . .

Fèlmeigyünk oszt egy másik hegyre. Asz mongya, nízi a tisztèjettes nagyító-üvegen, hoty túlnen a Pijován, aszongya, az ottani kövesúton hatsereg fojik, Magyaròrszák fele, màm visszafele. Hát osz vigyászta¹¹, hogy mi jön, mi jön. Olaszok, asz mongya. Hát mink meg a hátuk meget vagyunk mán. Àsz mongya osztáⁿ — a három géppuskát vittük. Áliccsátok rá eszt a géppuskát! Felálíttjuk, beíndíttjuk. Láttuk szabad szemmel is, hogy az ablak magasságába füstölt a fal, a három géppusk- . . . Nem sok szalag ment ki! Úgy jött oda^a a gránát, mint a hájdermenkű. — Haggyátok abba! Le a szakadígba! Annyi haszon lett, egy gyereknek itt èltört a keze. Kútul vaty szilánktul, ki tuggya! Na mos màm mære mennyünk, mi lesz véilünk? — Ihatnánk, tisztèjettes úr. — Èin is, hájátok! È vóutunk inni.

Na, mics csinájunk? Hát, megyünk a hegyen, hegy megett. Visszafelé eccer asztáⁿ, hát, mennyünk átal má, ami lesz! Oda írtünk, ahun jártunk fél váltás- . . . -ra bejártunk, mek ki. Hát eccer, ahogy megyünk azon a szèrpentíjeⁿ¹², az a nyóucvannígy embèr hullámòs vóut, távòl, hosszú sòr, ugyi. Eccer kiáltyák hogy: gyèrtek ma¹³ lefelé! Hát hoty kiabálnak ezek itt is? Amàrùl a Pijovánn az olasz megyeⁿ¹! Hád bizony, az olaszok mán kòrt áltak ott. . . a kòrbe mentün¹⁴ mi. Mikor osz láttuk, mèr villanylámpa vóut minné, góyrtuk¹⁵ ott el a sòtidbe a pus-kát, mindet. Aut¹⁶ osztán sapkabèlèstul csizmatàl pig megvizsgáltak, álítottak külòⁿ. Ammennyíjem¹⁷ vóutunk, annyifõrma õjűr. Szuronyoson kísírték visszafele. Féi óudalt jött az úk hatseregjek, minket meg visszafele. Kértük¹⁸ : No, pridzsonèri, kaput a háború? Kaput a guèra? — Csészi, kaput.¹⁹ Na, osztáⁿ mentek. Mer csak Vittóurijáig jötteg be.

Minket mek kísírték. Mikòr megvírratt, magyarázzuk oszt az õjűròknek, hogy ihatnánk, ihatnánk. Még akkòr nem nagyon tuttunk olaszú semmit. Magyarászta az, hogy màjd it lesz, meg ot lesz ety fojóu. Eccer aszt oda^a értünk a fojóuho, mongya osztán, hogy: No, váj vijà! Bettere tùtti. . . bevere tùtti!²⁰

¹¹ figyelte

¹² Èrtsd: szerpentinén.

¹³ már

¹⁴ Èrtsd: mentünk.

¹⁵ dobáltuk, hajigáltuk

¹⁶ azután

¹⁷ Szótagolva ejti, minden szótag erősen hangsúlyos.

¹⁸ Èrtsd: kérdték = kérdezték.

¹⁹ No, foglyok, vége a háborúnak? Befejezòdött a háború? Befejezòdött, vége.

²⁰ No, menjetek! Igyátok meg mind. . . igyátok meg mind!

Id meg mind! Ittunk is a kávéra. Egy ó^{ra} múlva alik tuttak kísírni bennünket. A hasmenís! Előüved bennünket. Mer az a fojóvíz meg langyos vóút, nagyoⁿ. Hmm...

Bekísírteg bennünket egy naty tábörba, egy iccaka ot háltunk, milijárd embèr vóút máⁿ ott akkòr. Asz mindem vagomban jött egy olasz órsíg, véjigig. Eccer megáltunk egy nagy állomásoⁿ, røngeteg fogòj dóugozott ott is. Ugráltak fèl a kocsiho. Az ór nem bánta, a sziszem ott osz²¹ vóút számolás este. Éjöttek, szegínyek, azok is. Auszt... az osztrák határik hosztak. Ot kiszáltunk, este tíz ó^{ra} vóút. Egy magyar főühadnagy átved bennünket. Be... bevezettek egy nagy vólt faraktár-kèrdbe, felált az asztàra. Èlmona oszt, hogy mi a hèjzet Magyarországon. Ammi²² ruhát hosztung, becsüjjük meg, mèr drágaság van. Ijen... hijjáný van, ojan hijjáný van... Elbúslakottunk²³. De szállást nem tuttak adni. A vonatot ot hatyták, a vagont az olaszok, ety kocsivál meg a mozdony ment ki. Visszamentünk magyarázás utánn a vagomba, ott ültünk. De reggèl nagyonn éhès vóútunk. Játytuk, hova vagyunk kilòkve, egy naty tábla tallóurípába. Na osztáⁿ, két falka ju se tet vóun annyi kárt a takar... cúkorripába vaty... tallóurípába, mim mink amit megettünk. Méjkhozzá a vagon sarkába is tettünk, hoty ki tuggya meddig it leszünk.

Na, osz két napig áltunk ott. Maj hãrmadik reggel oszt egy mozdⁿ jött, bevítteg Budapestre. A nyugati... nyugati álomás előüt vóút egy börzasztóu fogadóusátòr, de nagyot tessíg gondólni, nagy. Ott osztán kaptunk jóu gujásos-levest, mèlek cipóút. Aut²⁴ oszt ász²⁵ monták. Várjuk majd az elosztást, ki mère megyen. De hát... az országungbúl, ugyi naty terület Cseorszákho esett, egy naty terület Romániáho, ety terület Ausztriáho. Így oszt kevesen tuttak hazamenni. Mèr nem mindènki akart sè csè katona lenni, se román katona. Ide meg nem járt vonat Pestül²⁶, abba az időübe nem járt.

[Elmondta: Batta József 80 éves földműves.]

Lejegyezte: HOFFMANN ISTVÁN

²¹ Értsd: azt hiszem ott aztán.

²² Sic!

²³ Az első és az utolsó szótag hangsúlyos.

²⁴ Lásd a 16. jegyzetet.

²⁵ Igen erős nyomatékkaal.

²⁶ Értsd: Pestül = Pestról.

TARTALOM

Cikkek

<i>Lizanyec P.—Horváth K.</i> : A kárpátontúli magyar nyelvjárások főbb sajátosságairól	3
<i>Nyirkos István</i> : Irodalmi nyelv — köznyelv — népnyelv (A nyelvváltozatok rendszeréről)	19
<i>Balassa Iván</i> : Csúry Bálint és a „Debreceni Cívisszótár”	31
<i>Miklós Irén</i> : A kőbori tájszavak rendszere	39
<i>Varga Józsefné</i> : Szociolingvisztikai tanulmányok Oslói község nyelvéből	51
<i>Kaszás József</i> : Nyelvjárásai sajátosságok tükröződése Lendva ~ Lendava és környéke földrajzi neveiben	69
<i>Reuter Camillo</i> : Csereklye	79
<i>Karacs Zsigmond</i> : Egy száz év előtti önkéntes nyelvjárásai — néprajzi gyűjtő, Bakoss Lajos	89
<i>Aron Péter</i> : Erdély történelmi tájneveinek adattára és népeinek tájszemlélete	101

Ismertetések, bírálatok

<i>Vértes Edit</i> : Morphonematische Untersuchung der ostjakischen Vokalharmonie (Ism. Kálmán Béla)	133
<i>Kiss Jenő</i> : Mihályi tájszótár (Ism. Sebestyén Árpád)	137
<i>Penavin Olga—Matijevics Lajos</i> : Székely szójegyzék (Ism. Sebestyén Árpád)	140
<i>Markó Imre Lehel</i> : Kiskánizsai szótár (Ism. Jakab László)	142
Szolnok megye Néprajzi Atlasza (SZMNA) I/1, 2 (Ism. Kovács István)	145

Nyelvjárásai szövegek

XI. Hajdúság

<i>Sebestyén Árpád</i> : Hajdúszoboszló	149
<i>Nyirkos István</i> : Hajdúböszörmény	156
<i>Jakab László</i> : Hajdúböszörmény	163
<i>Hoffmann István</i> : Hortobágy, Hajdúnánás	168

Résumés

<i>П. Лизанец—К. Хорват</i> : Основные особенности венгерских говоров Закарпатья	17
<i>I. Nyirkos</i> : Literary language — everyday language — dialects	30
<i>М. Балащца</i> : Балит Чюрн и Дьерепенский словарь «Цвиш»	37
<i>I. Miklós Tamás</i> : Mundartwörter von Kőbor	49
<i>М. Варга</i> : Социоллингвистические исследования языка деревни Ошли	66
<i>J. Kaszás</i> : Widerspiegelungen der dialektologischen Eigentümlichkeiten in den geografischen Namen der Umgebung von Lendva ~ Lendava	78
<i>C. Reuter</i> : Csereklye (Wortklärung)	88
<i>Ж. Карач</i> : Лайош Бакошш, добровольный собиратель диалектических и этнографических материалов, живший сто лет тому назад	99
<i>P. Áron</i> : Sammlung von Belegen siebenbürgischer Landschaftsnamen und die Landschaftsintitutionen der transylvanischen Völker	131

BIBLIOTECA ESTADUAL DE SÃO PAULO

Lelt.

2705-1983